

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Ab Alexandro VII. Ad Clementem X.

Luxemburgi, MDCCXLII.

CLXVIII. Constitutio pro instauratione, ac Reformatione Ordinis Cistercien.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74833](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74833)

toris Ordinis Sancti Augustini celebris, ac à Sede Apostolica pluribus favoribus, & gratis decorata existat, illiusque Abbas Generalis Mitra, Baculo, & annulo Pastoralibus, cæterisque Pontificalibus insigniis utatur, potiatur, & gaudeat plurimum tamen decori, & dignitati Abbatis Generalis dictæ Congregationis videretur convenire ipsum, & successores suos pro tempore existentes Abbates Generales à nobis, & Sede prædicta aliqua digniori prærogativa decorari, & illustrari. Quare pro parte d. Joannis Mariæ moderni ejusdem Congregationis Abbatis Generalis fuit nobis humiliter supplicatum quatenus ipsum specialis gratiæ favore prosequi, aliasque in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignemur.

Abfolvit à
censuris.

§. 2. Nos igitur qui Ecclesiarum quarumlibet & insignium Congregationum decorem, divini que cultus augmentum nostris potissimum temporibus ubique augeri sinceris desideramus affectibus eundem Joannem Mariam modernum Abbatem Generalem, & successores suos pro tempore existentes Abbates Generales prædictos, ac eorum quemlibet à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati eidem Joanni Mariæ moderno ejusdem Congregationis Abbati Generali, ejusque successoribus Abbatibus Generalibus pro tempore existentibus dictæ Congregationis S. Salvatoris prædictis, ut de cætero perpetuo futuris temporibus, tam in Romana Curia, quam extra eam, ac ubique locorum, ubi dictum Joannem Mariam, & pro tempore existentes Abbates Generales prædictos pro tempore residere, & morari contigerit, ac in quibusvis visitationibus, capitulis, sessionibus, ac quibusvis actibus, & processibus, etiam coram nobis, & successoribus nostris Romanis Pontificibus, etiam in Cappellis Pontificiis Mozzettam, & Mantelletam coloris habitus ipsius Congregationis, una cum Pileo, & Bireto Prælatibus induere, gestare, & deferre, illisque uti, frui, & gaudere libere, & licite possint & valeant, Apostolica auctoritate tenore præsentium de speciali gratia perpetuo concedimus, & indulgemus, plenamque, & liberam facultatem, & auctoritatem desuper impartimus.

Concedit
prout in sub.Decretum
irritans.

§. 3. Decementes ipsum Joannem Mariam, & successores suos pro tempore existentes Abbates Generales prædictos super delatione, gestatione, & usu Mozzettæ, & Mantelletæ, Pilei, & Bireti prædictorum, à quoquam, sub quovis prætextu, vel causa, aut occasione nullatenus impediri posse, præsentibus quoque nostras literas semper, & perpetuo validas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere, necnon sub quibusvis similibus, vel dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensionibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehendendi, sed semper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt toties præsentibus in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo sub quacumque posteriori data per Joannem Mariam, & successores prædictos Abbates Generales pro tempore existentes quodcumque eligenda concessas esse, & fore, sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, ac causarum Palatii Apostolici Auditores, & S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, Vicelegatos, & Sedis prædictæ Nuncios judicari, & deservi debere, irritumque, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, dicta auctoritate decernimus.

§. 4. Non obstantibus quibusvis etiam in Syno-

dalibus, & Provincialibus, ac generalibus Conciliis editis, vel edendis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac ordinis & Congregationis, hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & consuetudinibus contrariis quibuscumque. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ abolitionis, concessionis, Indulti, impartitionis, & Decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo sexagesimo sexto, octavo Idus Augusti Pontificatus Nostri Anno duodecimo.

Dat. P.A. 12.
die 9. Aug.Constitutio pro instauratione, ac Reformatione
Ordinis Cisterciens.

CLXVIII

ALEXANDER PAPA VII.

Edita An. D.
1666.*Ad futuram rei memoriam.*

IN suprema Sedis Apostolicæ specula dispositione divina constituti Dominicum gregem cælitus nobis commissum circumspectantes, mentis nostræ aciem convertimus in sacrum Ordinem Cisterciensem, cujus odor sicut agri pleni suavitatis, cui Dominus benedixit, totam replevit Ecclesiam, & veluti fons hortorum irriguus cæteras irrigavit Religiones, & Ordines; Verum volventibus annis, non sine magno animi nostri mœrore cognovimus, Ordinem memoratum à primævæ institutionis tramite ob temporum injuriam, & calamitatem non modicum deflectisse, & plurima passum esse in spiritualibus, & temporalibus detrimenta. Quare nos ex debito pastoralis officii singulari zelantes affectu, ad tanti Ordinis instaurationem ac reformationem, divino freti auxilio, nostræ sollicitudinis partes duximus impendendas; *Ut monastica disciplina ubi collapsa fuerit, restitatur, & constantius ubi conservata est, perseveret, unitas servetur in Ordine, & præcisè dissentionibus, ac dissidiis que in regno Gallie inter communis, & strictæ Observantiæ Monachos jamdudum exorta sunt, sincera pax, & mutua charitatis officia benedicente Domino redintegrentur.*

Exordium.

§. 1. Alias siquidem per nostras literas in forma Brevis expeditas die 16. Januarii 1662. Pontificatus nostri anno septimo, de voto particularis Congregationis à nobis desuper deputatæ, que scripturas hinc inde datas vidit, & examinavit, causam ipsius reformationis in statu, & terminis in quibus tunc temporis reperiebatur, à quocumque Tribunali ad Nos advocavimus, ac dilecto filio Claudio Vauffin Abbati Cistercii totius Ordinis Generali, dedimus in mandatis ut advocaret, seu moneret viros idoneos Ordinis sui tam ex Gallia, quam aliunde, ad exhibendum infra tres menses dictæ Congregationi particulari deputatæ articulos concernentes dictam Reformationem à nobis institutam, & alias ut in memoratis literis plenius continetur: *Cumque prædictus Claudius nostris parendo mandatis, Reformationis articulos ad nos transmiserit, idemque præstiterint dilecti filii Abbates strictæ Observantiæ in Gallia multis abhinc annis introductæ;* Nos hujusmodi articulos utrinque exhibitos Congregationi nonnullorum Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, ac dilectorum filiorum Romanæ Curie Prælatorum à nobis desuper institutæ, sedulo, ac maturè examinandos, & expendendos commisimus, quorum quidem articulorum ad generalem reformationem Ordinis Cisterciensis conveniens restrictio, & ad capita

S. Be-

S. Benedicti Regulæ reductio talis est, videlicet.

Circa caput 2. Regulæ, Qualis debeat esse Abbas.

§. 2. Juxta Sacri Conc. Tridentini decreta summa cura satragant dicti Ordinis Abbates, & Superiores, ut à suis utriusque sexus subditis essentialia vota, quæ sunt bases, & fundamenta totius regularis disciplinæ, inviolabiliter observentur. Ipsi verò Abbates, & Superiores forma gregis facti, ex animo exemplum præbeant in omnibus, magistrant sequentes Regulam.

§. 3. Habeant Abbates, & Conventus propria sigilla, & teneantur novi Abbates præstare juramentum de non alienandis, & impignorandis bonis Monasterii, ac de pecuniis, & redditibus illius inutiliter non expendendis: Et omnes Officiales idem juramentum præstabunt de suis muniis fideliter exercendis, ac de mutuis non contrahendis, nisi servatis Constitutionibus Apostolicis.

§. 4. Cum ad monasticam disciplinam restaurandam, & restitutam conservandam maximè visitationes regulares conducant, Capitulum Generale, Abbas Cistercii Ordinis Generalis, & quatuor primi Abbates, de Firmitate, de Pontignaco, & Claravalle, & de Morimundo, provideant diligenter ut singulis annis sollicitè, charitative, prudenter, & cum pietate fiant ad animarum salutem, cultum divinum, votorum essentialium observantiam, & alia quæ ad mores, correctionem, & personarum regularium ædificationem, necnon administrationem, & statum temporalem pertinent. Caveant verò maximè Visitatores ab omni donorum receptione, & etiam ne nimium numero comitatu, aut familia gravioribus quàm expediat expensis Monasteria onerent; & manducant tempore Visitationis in refectorio cum Fratribus, propter disciplinam servandam.

§. 5. Abbates Regulares etiam perpetui subjaceant visitationi, & correctioni Visitorum etiam non Abbatum, & ab ipsis ad sufficientem numerum Monachorum debite, & religiose nutriendum, ædificiorum reparaciones, annuas Ordinis contributiones solvendas, communia Ordinis, & Provinciarum onera sustinenda, jurisdictionis suspensione, aliisque Ecclesiasticis penis, & censuris servato juris Ordine cogantur.

§. 6. Ad residentiam in suis propriis Monasteriis prout de jure teneantur; nec in Castellis, nec in Grangiis, aut alibi extra septa Monasteriorum suorum commorentur: neque quarumcumque Monialium alterius Ordinis regimen, & visitationem absque expressa Summi Pontificis licentia sub pœna privationis vocis activæ, & passivæ ipso facto incurrenda, suscipere audeant.

§. 7. Inter Abbates Regulares, & Conventus aut Officiales Monasteriorum nulla fiat partitio bonorum, fructuum, reddituum, & proventuum eorum; sed communibus ipsorum usibus deputentur juxta statutum Benedicti Papæ XII. nisi pro meliori regimine, & utilitate quorundam Monasteriorum ad impediendas dilapidaciones, à Capitulo Generali, vel à comitiis intermediis aliter judicaretur.

§. 8. Procurent tamen Superiores, & Visitatores Ordinis, ut in Monasteriis commendatis quantum fieri poterit; pensiones Religiosorum, & famulantium in bonis stabilibus assignentur.

Circa caput 3. De adbibendis in consilium fratribus.

§. 9. Capitula Generalia quolibet triennio apud Cistercium celebrentur, eisque omnes Abbates, nisi legitime impediti, aut ob justas causas excusati, simul, & Abbates à Congregationibus deputati, Procuratores Generales, Visitatores, & Syndici Provinciarum, Collegiorum Provivores, seu Rec-

tores adesse teneantur, de sibi commissis muneribus actis, & per se gestis rationem redditori & de agendis, aut reformandis in posterum in timore Dei juxta regularia Ordinis instituta, & Constitutiones Apostolicas tractaturi.

§. 10. Licet autem soli Diffinitores vocem decisivam in definitionibus condendis habeant, tamen omnes Abbates, & aliae personæ idoneæ, & de Ordine bene meritæ, judicio Abbatis Generalis, & quatuor primorum Abbatum designandæ, & post electionem Diffinitorum nominandæ, vocem consultivam habebunt.

§. 11. Serventur quoque Constitutiones circa numerum eorum, quos Abbates d. Ordinis venientes ad Capitulum secum ducere olim poterant; nullusque qui non habet jus interveniendi; vel non fuerit vocatus, absque licentia petita, & obtenta ab Abbate Generali, ad dicta Capitula accedere audeat.

§. 12. Et quia in dies multa emergunt negotia, quæ matura deliberatione indigent, quolibet tempore intermedio inter duo Capitula die, & loco per Abbatem Cisterciensem designandis, ipse Cisterciensis, & quatuor primi Abbates conveniant cum aliis ex Visitoribus Provincialibus Monasteriorum utriusque Observantiæ, Præfidiis Congregationum, Procuratoribus Generalibus, & Syndicis Provinciarum, qui negotia magni momenti agenda habebunt: Et ut celebratio d. Conventus sit omnibus nota, ipse Generalis Abbas eam more solito ante sex menses Præfidiis Congregationum, Visitoribus Provinciarum, Procuratoribus Generalibus, & Syndicis indicare tenebitur, ut ad dictam Congregationem accedant, vel mittant, certioresque faciant dictum Abbatem Generalem, & quatuor primos de statu Congregationum suarum: præter quem Conventum nullus alius in toto Galliæ Regno fiat sub quocumque prætextu, nisi à Capitulo Generali fieri concedatur.

§. 13. Visitatores Provinciarum Monasteriorum communis Observantiæ à Capitulo Generali, aut ipso cessante ab Abbate Cisterciensi, de consilio, & consensu quatuor primorum Abbatum, sicut alii publici Officiales, instituantur non solum ex numero Religiosorum probatorum communis Observantiæ, sed etiam, si ita expediens judicaverint, ex numero Religiosorum strictæ Observantiæ, seu Abstinentiæ, quorum consilio, & opera uti poterunt ad præsentem reformationem instituendam.

§. 14. Item Provivisor Collegii Parisiensis, Procurator, Doctores, Regentes, & alii Officiales secundum Benedicti Papæ XII. Constitutionem, per Capitulum Generale Ordinis, aut eo cessante sicut consuetum est, ab Abbate Cisterciensi Auctoritate Capituli Generalis fungente, instituantur, & desistant usque ad Capitulum Generale, vel intermedium, siue sint ex communi Observantia, siue ex strictiori.

§. 15. Similiter consultis Provinciarum Visitoribus super merita, vel demerita Religiosorum instituantur, & desistantur à dicto Abbate Generali, & quatuor primariis Abbatibus, & aliis filiationem habentibus, respectivè, Priores claustrales, & Confessores in Monasteriis Monialium ad nutum amovibiles, observato moderamine, ut in Monasteriis commendatis strictioris Observantiæ virorum, ac Monialium nullum instituere possint qui non profiteatur abstinentiam: & licet omnes Ordinis Officiales, & Monasteriorum Priores sint ad nutum amovibiles, attamen quolibet triennio suorum officiorum, & Prioratum voluntariam dimissionem in scriptis faciant Capitulo Generali, Abbati Cistercii, quatuor primis Abbatibus, & aliis Superioribus à quibus respectivè fuerint instituti, cum facultate tamen eos continuandi in officiis, & prioratibus quandiu ipsos repperint, & judicaverint idoneos.

Circa Caput 6. de Taciturnitate.

§. 16. Laudabilem morem servandi silentium à Completorio usque ad tempus Capituli diei sequentis in omni loco, & semper in locis Regularibus, puta in Claustro Regulari, in Ecclesia, in Dormitorio, in Refectorio, & in calefactorio omnes teneant, cum facultate tamen petendi necessaria, submissa voce absque conscientiae scrupulo.

Circa caput 8. usque ad 20. inclusive, de forma divini Officii, & modo psallendi.

§. 17. Forma ista exactissime observetur, & materia ab Ecclesie Romanæ usu ad Dei gloriam, & proximi edificationem sumatur, prout hæcenus consuevit Ecclesia Cisterciensis, cui tanquam matri omnes alie Ecclesie disti Ordinis ex charta charitatis, Eugenii III. & Pii V. definitionibus, & præceptis conformari tenentur; Ut autem hæc uniformitas in divino Officio persolvendo teneatur in omnibus Monasteriis Ordinis, iisdem ritibus, & cantu, & libris omnibus ad diurnas, & nocturnas horas, & Missas necessariis, secundum prædictam formam Cisterciensis Monasterii omnes utantur.

§. 18. Horis Canonicis, officio Beatæ Virginis, & Defunctorum juxta usum, & consuetudines laudabiles hujus Ordinis in Choro recitandis, & decantandis omnes, & singuli cum cucullis interfint & horas canonicas cum cantu Gregoriano juxta regulam persolvant.

§. 19. Diebus festivis solemnioribus surgent hora secunda post mediam noctem, aliis verò diebus temperatius, prout à Capitulo Generali determinabitur. Horis matutinis post Officium Beatæ Mariæ Virginis, & post Completorium, aut aliis horis competentibus vacent, per mediam horam qualibet vice meditationi, & per decem dies exercitiis spiritualibus semel in anno.

Circa caput 22. quomodo dormiant Monachi.

§. 20. Omnes tam Abbates, quam Monachi, tam Abbatissæ, quam Moniales in communi dormitorio recumbant, illis exceptis, quos aut quas ratione officiorum suorum, aut negotiorum, aut ob alias justas causas ab eo excusari oporteat juxta Abbatis, aut aliorum Officialium judicium. Quamvis autem Regula jubeat, & etiam Benedicti Papæ XII. constitutio præcipiat, ut omnes in uno loco dormiant sine cellis separatis; tamen ob majorem modestiam, & vitæ honestatem, sicut longa experientia comprobatum est, & ad consulendum cujuslibet infirmitatibus, dictarum cellarum usus venit tolerandus, dummodo juxta Clementis Papæ VIII. decreta habeat Superior clavem, ut cum sibi videbitur, cellas omnes referare possit: Nullusque cellam etiam noctu ita claudat, quin à Superiore possit aperiri: Sit etiam in ostio foramen pendula, vel ductili tabula coopertum. Vestiti dormiant omnes cum parvo caputio albo: lectisternia secundum Regulam in eis disponantur, & supellex talis sit, ut statui paupertatis quam professi sunt Monachi, conveniat: nihil superflui in ea sit, nihil etiam in ea necessarii desit.

Circa Caput 28. de his qui sapius correcti non emendantur.

§. 21. Observentur Sacræ Congregationis Consilii decreta de Regularibus Apostatis, & ejectis, & juxta illa dumtaxat incorrigibiles è Monasteriis, & Ordine ejciantur.

Circa caput 31. de Cellerario.

§. 22. Administratio bonorum temporalium secundum Concilii Tridentini decretum fiat per Officiales, prout scilicet eis injunxerit Abbas, ad nutum amovibiles, sicut de omnibus receptis, &

expensis coram Abbate, seu Superiore, & senioribus domus fidelem teneantur reddere rationem, pecuniæ verò omnes ab uno Burfario per Abbatem, aut Superiorem de consilio Seniorum stabiliendo serventur in arca sub tribus clavibus, quarum una apud Abbatem, aut Superiorem maneat, aliam custodiat senior domus, tertiam verò ipse Burfarius. Nullus ex Superioribus locorum administrationem bonorum, aut aliarum rerum, dispensationemque pecuniarum, & reddituum sui Conventus, etiam nomine Conventus, per seipsum habere, seu exercere possit, sed universon id onus tribus Fratribus ejusdem Conventus à Generali ita demandetur, ut unus rerum, & bonorum, reddituumque colligendorum, ac exigendorum curam habeat, alter tanquam Depositarius pecuniarum, ac cætera ab illo collecta, & exacta fideliter asservet, alius de pecuniis, ac rebus à Depositario acceptis Superiori, & Fratribus, ac Conventui universon de necessariis, mandante tamen ipso Superiore, non secundum proprium affectum, sed juxta charitatis regulam veluti bonus dispensator provideat, officiorum hujusmodi confusione penitus interdicta.

Circa Caput 33. si quid debeant Monachi proprium habere.

§. 23. Observetur ubique vita communis juxta Concilii Tridentini, Benedicti Papæ XII. & Clementis VIII. decreta, nec cuiquam Regularium tam virorum, quam mulierum d. Ordinis liceat aliqua bona tanquam propria, aut etiam nomine Conventus possidere, vel tenere, nec fas sit Superioribus alicui Regulari concedere bona stabilia, aut certi bladi, panis, vini, vel pecuniæ pensiones dare etiam prætextu contractuum initiorum, vel incendorum inter Monachos communis, & Strictioris Observantiæ, quos Sanctissimus noster Alexander VII. declaravit per suas in forma Brevis litteras de die octava mensis Martii anni 1660. nullos, irritos, illicitos, & paupertati religiose contrarios; sed omnia omnibus sint communia, & dentur unicuique secundum cujusque Monasterii facultates, regionum qualitates, omnia necessaria tum ad victum, tum ad vestitum, sive sano, sive ægro, sive seni, sive juveni, sine ulla personarum exceptione, & habita tantum ratione necessitatis.

Circa caput 39. de mensura ciborum.

§. 24. Qui abstinentiam à carnibus amplexi sunt, aut in posterum amplectentur, illam exactè retineant, & nemini illorum liceat ad communem ipsius Ordinis observantiam transire, nisi petita, & obtenta facultate à Summo Pontifice pro tempore existente, aut saltem à Capitulo Generali, vel eo cessante, ab Abbate Cisterciensi. Nulli etiam communis Observantiæ professori propter Pacis, & charitatis custodiam liceat ad d. perpetuam abstinentiam transire, non petita licentia saltem à suo Patre immediato; ad quam Abstinentiam amplectendam Superiores nullum qui non fuerit in ea educatus possint cogere: ne ullus licentia utendi carnibus auctoritate Apostolica omnibus personis regularibus Ordinis etiam sanis, & bene se habentibus data, & ab eadem approbata, & denuò concessa frui possit, nisi tribus diebus tantum in hebdomada extra tempus Adventus, Septuagesimæ, Sexagesimæ, & Quinquagesimæ, & aliud ab Ecclesia prohibuitur.

Circa caput 41. quibus horis oporteat reficere fratres.

§. 25. Jejunia non solum Ecclesiastica, sed etiam à Regula, & à Constitutionibus præscripta serventur Ecclesiastica moderatione. Circa tempus refectionis, & senum, juniorum, & infirmorum habeatur ratio: Insuper de jejuniis Regulæ aliquando possint dispensare Superiores, pro personarum, locorum, Regionum, & anni tempestatum confi-

deratione

deratione; & aliqui fructus, & alia id genus alimenta in collatione, seu refectiuncula concedi jejunantibus possint.

Circa caput 51. De fratribus qui non longè satis proficiuntur.

§. 26. Laudabilis consuetudo introducta servetur.

Circa caput 53. De hospitibus suscipiendis.

§. 27. Ad hospitalitatem tantoperè commendatam sint ferventiores Monasteriorum Superiores; sed in hospitibus suscipiendis frugalitas appareat, nullusque excessus permittatur; nec Religiosis cum consanguineis, & aliis supervenientibus in dormitorio, in cameris privatis, nec extra loca à Superioribus designata manducare concedatur; sicut nec Monialibus ad crates, & in locutorio cum quibuscumque tam secularibus, quam regularibus. Circa vero lotionem pedum hospitem standum consuetudini.

Circa caput 54. Quod non debeat Monachus litteras accipere.

§. 28. Litteræ directæ non sine Superioris licentia aperiantur, nec dirigendæ mittantur; sitque unicum sigillum in Monasterio, quod penes Priorem maneat, eoque omnes litteræ sigillentur,

Circa caput 55. De vestimentis, & calceamentis Fratrum.

§. 29. Quia humilitas personas Religiosas maximè decet, & modestia omnium virtutum splendor, & ornamentum existit, Abbates omnes, & Monachi ejusdem Ordinis habitu uniformi modesto, atque decenti utantur, qui ejusmodi virtutes simul, & paupertatem redoleat. Abbates intra claustra Monasteriorum suorum pileos non ferant, sed Religioso more tegantur: Monachi vero tam intra, quam extra Monasteriorum septa numquam sine capitiis incedant; omnes etiam tam Abbates, quam Monachi pannis nigri, & albi dumtaxat coloris simplicibus, honestis tamen & mundis vestiantur, sic ut nihil appareat in eis quod novitates secularium sapiat, & quod possit offendere intuentes. Ab indusiis, & collaribus lineis abstineant, solisque laneis tam intra, quam extra Monasterium utantur sicut & femoralibus. Nullus Abbas, vel Monachus audeat Barbam, aut capillos nutrire, vel prominentes in superiori labro pilos alere, aut aliter quam uniformiter, & æquali pectine capillos, vel barbam circumquaque tondere, relicto in capite eo circulo, quem monasticam coronam vocant, ut Religiosi Monasterii Cistercii deferre solent.

Circa caput 57. De artificibus Monasterii.

§. 30. Procurent Superiores ut juvenes, quos ad studia non satis propensos esse judicabunt, honestam aliquam artem ediscant, cujus exercitio otiositatem, & solitudinis tædium evitare possint.

Circa cap. 58. De disciplina suscipiendorum Fratrum.

§. 31. Circa Novitiatum, & Professoria designanda servabitur quod statuitur in Litteris Sanctissimi Domini Nostri. Er circa receptionem & educationem serventur Regula, & Constitutiones Apostolicæ, maximè decreta sa. me. Clementis VIII. & recipiantur Novitii sufficientis litteraturæ, hoc est grammaticalibus, & si fieri possit, Philosophicis instructi, post aliqualem in habitu seculari probationem in propriis domibus factam, cum sufficienti pensione à Visitatoribus, aut aliis Superioribus pro ratione locorum determinanda, & à Monasteriis pro quibus suscipiuntur solvenda, vel compensanda.

§. 32. Recipiantur autem à Visitatore Provin-

ciæ, & à Novitiorum Magistro, & ab ipsis examinati, & idonei inventi vestiantur & probentur, atque in hac communi Observantia ita educantur, ut excepta sola à carnibus abstinentia ad omnia Regulæ capita, prout hic sunt denotata, sese toto vitæ decursu teneri intelligant.

§. 33. Seminaria, seu Professoria simili ratione ad pietatis, & Religionis excolendæ opus erigantur, in quibus noviter Professi cum pensione sufficienti, aut compensatione maneant, & ad perfectionem Sanctæ Regulæ, & d. Ordinis Cisterciensis praxim acquirendam ita erudiantur, ut nullus ex illis ad studia, vel ad Ordines, & ad gradus assumatur, qui probatæ vitæ, & sufficientiæ testimonia non dederit.

§. 34. Quia aliqui dicti Ordinis Monachi sub prætextu stabilitatis promissæ dum solemnem votorum professionem emisissent, in aliquo certo, & determinato Monasterio prætendunt se etiam pro majori Monasteriorum ipsorum commodo, bono, & utilitate Ordinis, aut qualibet alia justa, & legitima ratione si ipsi renuant, in alia Monasteria transferri non posse, nisi ob grave aliquod crimen quod in eodem loco facile emendari non possit, unde experientia ita comprobante multæ sæpè oriuntur dissensiones, inobedientiæ, rebelliones, lites & incommoda innumera. Renovatur Constitutio Pii II. de anno 461. qua facultas datur Visitatoribus, & Superioribus Ordinis pro tempore existentibus, ut si eis ita expediens videatur, personas ipsas ad alia ejusdem Ordinis Monasteria transferant, & alias idoneas in earum locum usque ad sufficientem numerum substituunt, in beneficium Novitiatum, & Seminariorum communium, & faciliorem præsentis constitutionis, & reformationis executionem, ita ut qui in locis Novitiatum & Seminariorum communium, & in aliis reformandis Monasteriis noluerint in omnibus præsentis reformationi sese submittere, cogantur sub pœna carceris sese transferre ad alia Monasteria per Visitatorem provinciale eis designanda, ibique commorari; Quæ Monasteria tenebuntur illos recipere, & eos tanquam filios & professos habere, solo excepto jure electionis Abbatum sub pœna interdicti aliisque censuris contra re-nuentes, & huic Ordinationi sese opponentes.

Circa caput 61. De Monachis peregrinis qualiter suscipiantur.

§. 35. Quilibet Visitator, seu Præses Provinciarum habeat sigillum Provincie ejus Visitacioni committæ; nec præter ipsum possit quisquam dare licentiam conveniendi Superiores majores, nec extra quatuor dietas ex Monasterio proficiendi; quæ licentia in scriptis detur, & Provincie sigillo muniat.

Circa caput 64. De ordinando Abbate.

§. 36. Nullus in posterum in Abbatem Generalem Ordinis Cisterciensis, qui eundem Ordinem non sit expressè professus, eligatur; & electio aliter facta, sit ipso jure nulla; & sic eligentes pœnam privationis vocis activæ, & passivæ in perpetuum eo ipso absque alia declaratione incurrant; præterea eligendus, iis dotibus, & virtutibus sit instructus, quas S. Benedictus in hoc capite & secundo hujus Regulæ in Abbate requirit: Vitentur autem in electionibus ejusmodi omnes inordinati ambitus & processus, & secundum Canones fiant per scrutinium, in quibus omnes dicti Ordinis utriusque Observantiæ Monachi voce passiva respective gaudeant, nisi aliunde intercedat impedimentum.

Circa caput 67. De Fratribus in via directis.

§. 37. Meminerint Superiores se, & Religiosos suos obligari ad solitudinem, nec ex illa debere

& posse exire, nisi propter gravem, & necessariam causam, idque cum maximo tremore, ne conceptus devotionis fructus dissipetur. Unde sanctus Legislator à solitudinibus exeuntes ad orationem propter tantum periculum recurrendum esse jubet: Non ergo permittantur ire Religiosi ad oppida vel pagos viciniora, nisi contingeret gravis aliqua necessitas, & semper cum socio à Superiore designato.

Circa caput 70. Ut non presumat quisquam alium cedere.

§. 38. Causæ merè regulares inter personas dicti Ordinis emergentes intra ordinem terminentur juxta antiquas illius Constitutiones, nec liceat alicui extra ordinem appellare, sub pœnis in ipsis contentis.

§. 39. Omnia supradicta respectivè ad Moniales pertinere volumus præcipiendo Abbati Generali & quatuor primis, & aliis Patribus Abbatibus, ut omnes sibi subditas ad clausuram à Bonifacio VIII. & à Concilio Tridentino ordinatam, utique reducant & cogant.

§. 40. Ut autem in posterum una regula, una charitate, similibusque moribus ubique vivatur, & omnes utriusque sexus Ordinis personæ sciant in quo strictior observantia excepta sola à carnibus abstinentia consistat, fiat brevis & dilucida compilatio & redactio omnium Constitutionum Apostolicarum & statutorum, quæ aut per usum contrarium, aut per aliquam aliam rationem non sunt abrogatæ, & per selectos ab Abbate Generali, & 4. primis Abbatibus viros in disciplina regulari, juribus, & privilegiis dicti Ordinis exercitatos, distribuantur in certa capita à Capitulo Generali approbanda & promulganda, & demùm typis mandanda, & in vernaculam linguam pro Monialibus vertenda, atque ad calcem Regulae B. Benedicti apponenda, ut in Capitulis singulorum Monasteriorum post lectionem Regulae, aliqua eorum capita successivè legantur.

§. 41. Cum verò in Congregatione Cardinalium, & Prælatorum, ut supra inserta præinserti reformationis articuli diligenter discussi & examinati, & qua parte opus fuit emendati, & aptati fuerint; Nos de omnibus plenè instructi & informati competimus illos pro felici Monachorum dicti Ordinis statu, & salubri directione providè compilatos, ac perstrictos fuisse, & cum B. Benedicti Regula quam primi Cistercienses in primævo inserto charta charitatis nuncupato à multis Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris approbato tenendam, & intelligendam posteris reliquerunt, in omnibus esse congruentes, præterquam in aliquibus quæ vel ex rationabili inveterata consuetudine abrogata, vel ex legitima Sedis Apostolicæ dispensatione pro temporum varietate lenita, ac temperata fuere. Quocirca motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione, nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine præsentium eisdem superscriptos articulos reformationis in omnibus, & per omnia approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis firmitatis robur adjicimus, atque in universo Ordine Cisterciensi, tam in Regno Galliarum, quam in aliis Regnis, & Provinciis, ab omnibus tam communis quam strictæ Observantiæ Religiosis firmiter, & inviolatè servari præcipimus, & mandamus sub pœnis in Regula contentis.

§. 42. Cupientes autem, ut nostra hæc reformatio non sit verbotenus, sed divino auxilio realis, & cum effectu, eidem Claudio districtè injungimus, ut primo quoque tempore convocet Generale Capitulum apud Monasterium Cistercii celebrandum in mense Majo sequentis anni 1667. ad quod vocentur, & convenire teneantur omnes, & singuli Abbates, & Priores conventuales Monasteriorum totius Ordinis prædicationem cano-

nicam non habentes, & in eo Abbas Cistercii, & quatuor Primarii Abbates eligant de more generales Diffinitores: ita tamen ut unusquisque illorum eligere debeat saltem duos ex Abbatibus strictæ observantiæ: adeo ut in universum in diffinitorio vocem decisivam habeant Abbates 25, videlicet Abbas Cistercii, & quatuor primarii Abbates, item Diffinitores decem ex communi, & totidem ex stricta observantia: in Capitulo autem, seu Diffinitorio, ut præmittitur, congregato, diligens habeatur tractatus de reformatione Ordinis, & observantia regulari, deque aptiori modo exequendi, & ad praxim deducendi præinsertos Reformationis articulos, & quod deliberatum, ac statutum fuerit, inviolatè observetur.

§. 43. Ordinentur etiam in eodem Capitulo, seu diffinitorio Religiosæ, ac circumspiciantur personæ, quæ singula Monasteria cujusque Provinciæ secundum formam eis præfixam visitare studeant, corrigentes, & reformantes, quæ correctionis, & reformationis officio viderint indigere.

§. 44. Præterea fiat divisio, seu partitio Monasteriorum strictæ observantiæ in Regno Galliarum existentium, in duas saltem Provincias, & ab ipso Abbate Cistercii, & quatuor primariis Abbatibus & decem Diffinitoribus ejusdem strictæ Observantiæ per secreta Schedulingum suffragia eligantur ex eadem Observantia duo Provinciales Visitatores nuncupandi usque ad sequens Generale Capitulum duraturi, quorum quilibet jurisdictionem ordinariam habeat in Monasteriis Provinciæ suæ.

§. 45. Item in singulis Provinciis Universi Ordinis etiam extra Galliam designentur duo Monasteria Monachorum communis observantiæ, unum scilicet pro Novitiatu, & alterum pro Professorio, seu secundo Novitiatu, una cum Magistris, pro educandis Novitiis, & noviter Professis, & cum familia selecta, quæ quidem designationes, unà cum actis Capituli in scripturam redactæ, atque ab eodem Abbate Cistercii, & quatuor primariis Abbatibus subscriptæ, & consueto sigillo obsegnatæ transmittantur ad Procuratorem Ordinis in Urbe nostra existentem, qui statim illas nobis exhibeat, ut recognoscantur, & approbentur.

§. 46. Inter ea verò motu, scientia, & potestate similibus prohibemus, & interdiciamus tam prædicto Abbati Cistercii, & quatuor primariis Abbatibus, quam cæteris Abbatibus, & Superioribus Monasteriorum communis Observantiæ, five in Gallia, five in aliis Regnis, & Provinciis existentium, ne quemquam ad habitum suæ Religionis recipiant, aut in posterum contra hujusmodi prohibitionem forsan recipiendos, ad professionem admittant, donec antedictæ designationes pro Novitiatibus & Professoriis, ut supra factæ, & ad Procuratorem Ordinis transmissæ nobis realiter, & cum effectu exhibitæ fuerint, atque ut præfertur, approbatæ: alioquin sic recipientes, vel admittentes, sententiam excommunicationis incurrant, à qua non per alium, quam per nos, & Romanum Pontificem pro tempore existentem, nisi in mortis articulo constituti absolvi possint.

§. 47. Ad hæc de voto ejusdem Congregationis Cardinalium, & Prælatorum, qui jussu nostro rationes, & motiva voce scriptoque proposita tam à Procuratore Ordinis, quam à duobus Abbatibus strictæ Observantiæ, pro reformationis negotio ex Gallia ad Urbem ablegatis, iterum ac tertio accuratè matureque considerant, & discussent, nobisque plenam de omnibus relationem fecerunt; autoritate Apostolica præsentium tenore declaramus literas in forma Brevis datas diebus 10. Novembris 1657. & 8. Martii 1660. nec non 2. Julii 1661. respectivè nullo obreptionis, subreptionis, intentionis nostræ defectu, vel alio nullitatis vitio laborasse, nec laborare, ac proinde

omnino

omnino esse servandas, & executioni mandandas, prout servari, & executioni mandari jubemus, perpetuum desuper silentium imponentes sub pœnis contentis in primo dictis nostris literis editis die 16. Januarii 1662.

§. 48. Cæterum ex hac nostra declaratione, quoad ea quæ memoratis literis nostris, & his præsentibus non adferantur Monasteriis Monachorum Reformatorem in Regno Gallie, eorumque strictæ Observantiæ, aliquod præjudicium generare non intendimus, sed illam in sua firmitate, ac robore volumus permanere, perinde ac si eadem literæ non emanassent. Quin imò nostræ intentionis est eandem strictam Observantiam in sua laudabili vivendi ratione conservare, ac pro illius conservatione, & incremento pastoralis nostri officii partes gratiose, ac favorabiliter impendere, unde Abbatem Cistercii, & primarios quatuor Abbates serio in Domino monemus atque adhortamur, eisdem in virtute sanctæ obedientiæ districtè præcipimus, & mandamus, ut ipsam strictam Observantiam non modò protegere, ac zelo charitatis complecti, verum etiam diffundere, & propagare pro viribus studeant ut in dies benedicente Domino in Ecclesia militante fructus ferat uberiores.

§. 49. Similiter declaramus validas fuisse, & esse Professiones à Monachis strictæ Observantiæ in hanc usque diem emissas, necnon absolutiones cum actis hucusque gestis, quæ suum plenarium fortitè sunt effectum, ita ut prædictarum ac præsentium nostrarum literarum vigore nullitatis vitio minimè subjacuisse, aut subjacere censeantur, nec propterea à quoquam impugnari, infringi, aut in controversiam adduci ullatenus possint, sicque per quoscumque Judices ordinarios, & Delegates, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, & alios quoslibet quacumque præminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & autoritate, judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si quid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, non obstantibus præmissis, ac nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de non tollendo jure quæsito aliisque Apostolicis, ac universalibus Provincialibusque Conciliis editis, generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus necnon dicti Ordinis ejusque Congregationum, Provinciarum, Monasteriorum, & locorum quorumcumque, aliisque quibuslibet etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, etiam eidem Ordini ejusque Congregationibus, Provinciis, Monasteriis, & locis, ac illorum Superioribus, Abbatibus, Monachis, & personis quibuslibet sub quibuscumque verborum tenoribus, ac formis, & cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & quanticumque vicibus & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiam pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus, specialibus, specificis, expressis, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & occasiones præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, servatis, & insertis respectivè habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præ-

missorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 50. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur ubique, quæ præsentibus ipsis adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 19. Aprilis 1666. Pontificatus Nostri Anno 12.

Dat. P. A. 12.
die 19. April.

Pro Fratibus Ordinis Prædicatorum Teutoniæ, ne videlicet in illa Provincia fiat ulla secessio, divisio, aut separatio, sub pœna excommunicationis &c.

CLXIX.

ALEXANDER PAPA VII.

Edita An. D.
1666.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

IN supremo militantis Ecclesiæ Solio, divina dispositione constituti, illa quæ ab Ordinum Regularium Superioribus ad conservandam unitatem, avertendasque scissuras, prudenti, salubrique disposita esse noscuntur consilio, ut firmiora semper atque stabiliora persistant, libenter cum id à Nobis petitur Apostolici muniminis præsidio roboramus.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Prior Provincialis Provinciæ Teutoniæ Ordinis Prædicatorum, quod alias videlicet die 7. Maii 1661. pro conservanda unitate, & indivisione dictæ Provinciæ emanavit à dilecto etiam filio Magistro Generali dicti Ordinis præceptum quo omnibus sibi subiectis, ubivis locorum intra vel extra Provinciam morantibus, aut moraturis, cujuscumque sint gradus, dignitatis, aut conditionis, prohibet ne quisquam per se, vel alium, seu alios, sive Religiosos, sive Sæculares directè, vel indirectè, clam, vel palam apud Religiosos Ordinis prædicti, vel extraneos quacumque dignitate, fastigio, officio, aut honore fulgentes, sub ullo colore, prætextu, titulo, motivo tractet, vel tractari faciat, suadeat, procuret, aut quoquo modo sollicitet, vel cooperetur, ad hoc, ut in prædicta Provincia fiat ulla secessio, divisio, aut separatio, sive inter veteres Provinciæ partes, sive inter eandem, & partes quæ novissimè per incorporationem anno 1653. die 10. Martii factam accesserunt; sicque omne divisionis tentamentum excludit, ac vetat, sub pœna excommunicationis latæ sententiæ, privationis utriusque vocis, graduum, & officiorum, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa, aliisque pœnis arbitrariis ipso facto incurrendis, & alias prout uberius continetur in ipsius Magistri Generalis literis patentibus desuper expeditis, tenoris qui sequitur, videlicet.

Præceptum
Magist. Gen.

§. 2. Frater Joannes Baptista de Marinis Sacræ Theologiæ Professor Ordinis Prædicatorum humilis Magister Generalis, & servus. Quod apud Esaiam ipsemet Deus, hæc sibimet appropriet epitheta: Ego Dominus faciens pacem, & creans malum, nonnullis quidem captu fat arduum videtur, siquidem à Deo non creatur malum, nec nisi bonum esse potest quicquid à creatore tam bono producit. At ex ipso creandi vocabulo nodum solvit Basilius Magnus, innuens malum creari quando ex ipso (utpotè nihilo) elicitur bonum. Tamen igitur causæ Deo inferiores creare ne quidem ut instrumenta possint. Sicuti tamen conantur ex malo bonum elicere, optimum censentur imitari Creatorem. Hoc porro & Nos satagimus advigilantes, ut in grege Nobis commisso, si qua erumpant mala, ea ipsa transeant in bonam novi boni occasionem, ac suo modo creentur dum ex confusione ordo, ex remissione disciplina, ex turbatione tranquillitas formatur, ac re-

formatur.